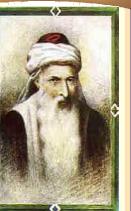

בכינוי משה איסרלייש זעיגא
על מתרב פרט דט"א
נספר בעיר קראקא י"צ
זה איריד שנות ה'א שלגין לפ"ג
ושם מנוחה בכבוד
(שב אבוי ר' ישראאל זל)

קודם הלימוד יאמר: הגני רוזה למוד. בנו שביבאיינו הפלמוך ליריו מעשיה. ולמי מדרז ושרות. ולידי נזיעת קתורה. וביריני עוזחה לשם יהוד קוֹדֶשׁ בריך הוא ושביגותיה בה שם יהו"ה ובשם אדכ"י מותינקדים יאהדרונה"י על ידי הגעלם בדהילו ורחימיו ביזוחדא שלים בשם כל ישראל.

רבי נון יוספ' קאדרו זעע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעי"ק נחתת תובב"א
יין ניבן שנת ה"א שליח ליפין
ושם מניחתו כבוד
(שם אביו ר' אפרים זל)

כג

אורה חיים היומי

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלת, זה ששאלת עבשוי?

איזה טיפש בעולם היה מшиб לך בשלילי?

כל השונה
- הלוות -
- בכל יום -
mobtach lo shava
ben "עולם הבא"!

ד. אם שניים אומרים צריך אפילו מהה אמרים אינם צריכים
ואפילו החולה אומר עמהם שאין צורך מאכליין אותו
מההר שנים אומרים צריך. הנה: והוא הדין אם החולה
ורופא אחד עמו אומרים צריך אף על פי שמאה רופאים אומרים
אין צורך מאכליין אותו (על) ולא חיישנן דהחוליה אומר צריך
משמעותם דמאמין לרופא זה שאומר צריך (נימוק סקס מילוי):
ה. אם החולה אומר אינו צריך והרופא מספק מאכליין אותו
אבל אם הרופא אומר אינו צריך והחוליה אומר אני יודע
אין מאכליין אותו:

ג. אם הרופא אומר שהוא מכיר את החולי הרי הואadam דעולם ואין דבריו מעלה ולא מורידין. הגה: מיהו אם נחלש הרבה עד שנראה לרוב בני אדם שאצלו שהוא מסוכן אם לא יכול מכך למשוך אותו (**ליקו וסימן**):

בשיטות אחד ויראה גמליאל לוגמינו:

ה. וישקוهو פחות מאותו שיעור והוא בין שתייה לשתיה כדי אכילת ארבעה ביצים ולפחוות ישחו בין שתייה לשתיה כדי שיעור שתיתת רבייה ואם אמדונו שאיין השיעורים הללו מספיקים לו או שהחוללה אומר כן או שנסתפקו בדבר מאכילים וממשיכם אותם כל ארבעה (מיד) :

ט. מי שאחזו בולמוס והוא חולי שבא מלחמת רענון וסימנו שעיניו כהות ואינו יכול לראות מאכליין אותו עד שייארוו עיניו ואם אין שם מאכל של היתר מאכליין אותו מאכל איסור ואם יש כאן שני מיני איסורים אחד חמוץ מהבירו מאכליין אותו הקל תחלה. הנה: אם צרייך לבשר ויש כאן בהמה שצרכין לשוחטה ובשר נבלה מוכנת עין לעיל סימן שכ"ה סעיף י"ד:

סידרנו את סדר התולאן ערוץ צוים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדרה הינה יגמר כל אורך צוים שניה בשנה. ובזה יתאפשרו אשר יזכר לו דבר יום בימיו. ויבכה להזות "בָּן שְׁלֵם הַבָּא". נא לפרשם לכל יהודים ויבטה בgenesis וביבתי **בדרכו** את הרבנים זוכה יותר נדול. וכל המזפה את הרבנים זוכה לפנים צדיקים.

סימן תריז – דין עבירה ומיניקה וולדת ביום הכיפורים. ובו ד' סעיפים

א. עוברות ומניות מתענות ומשלימות ביום הכיפורים:

ב. עוברה שהריחה (ופניה משתנים אף על פי שלא אמרה צריכה אני) (לכיו יומס נמי כי') לוחשין לה באונה שיום הכהפורים הוא אם נתקorra דעתה בזוכרון זה מוטב ואם לאו מאכליין אותה עד שתתישב דעתה:

ג. כל אדם שהריה מאכל ונשתנו פניו מסוכן הוא אם לא יתנו לו ממנו ומאכילין אותו ממנו:

ד. يولדה תוך שלשה ימים לא תחתונה כלל משלשה עד שבעה אם אמרה צריכה אני מאכליין אותה מכאן ואילך הרי היא ככל אדם וימים אלו אין מוגין אותם מעת לעת כגון אם ילדה בשבועה בתשרי בערב אין מאכליין אותה ביום היפופורים אם לא אמרה צריכה אני אף על פי שלא שלמו לה שלשה ימים עד יום כיפור בערב משום דמיון שנעננס יום רביעי לילידתה מקרוי לאחר שלשה:

סימן תריהח – דין חולת ביום הכיפורים. ובו י' שעיפים

א. חוליה שצריך לאכול אם יש שם רופא בקי אפילו הוא עובד כוכבים שאומר אם לא יאכilio אותו אפשר שכבד עליון החולי ויסתכן מאכלין אותו על פיו ואין צריך לומר שהוא ימות אפילו אם החוליה אומר אני צריך שומעים לרופא ואם החוליה אומר צריך אני אפילו מהה רופאים אומרים אינו צריך שומען לחוליה :

ב. רופא אחד אומר צרייך ורופא אחד אומר אינו צרייך מאכילים אותו. הינה: והוא הדין לשנים כנגד שנים ואפילו קצטן יותר בקיין מקטן, בן גראה לי:

ג. ואם החולה ורופא אחד עמו אומרים שאינו צרייך ורופא אחר אומר צרייך או שהחולה אינו אומר כללם ורופא אחד אומר צרייך ושניהם אומרים אינו צרייך אין מאכילים אותו:

סידרנו את סדר השלילין ערוץ אוורא צוים לשנה – עמוד א יתפלה די מוסרו אשר יוסר לו דבר יום ביוםו. רוחה להזיהה **בדרכש** לזכות הארץם לעליון נשמת תקרים. זה היה